

Jeg skal ikke komme ind paa selve Lovforslagets Indhold, hvorvidt man maatte mene, at det Antal Embedsmænd, her er foreslaaet, er absolut det rette i dette Øjeblik. Jeg nærer ikke stor Betænkelse ved at tiltræde det, thi det er jo rimeligt nok, at med det stærkt stigende Antal Forretninger, der efterhaands lægges ind under Centraladministrationen, vil det snart vise sig, at det ikke er for meget, der her foreslaas.

Heller ikke med Hensyn til de Forretninger, der foreslaas henlagte under det nye Ministerium, har jeg nogen Bemærkning at gøre. Jeg finder, at de alle ere af den Art, at de bør komme ind derunder, og jeg finder det rigtigt, at Ministeriet er gaaet forsigtigt frem i Henseende til at lægge Forretninger ind under det nye Ministerium. Man kan jo altid lægge flere Forretninger ind under det, men derimod vilde det være mindre heldigt, om man straks lagde Forretninger ind under det, som man atter, belært af Erfaringen, maatte føre tilbage til det Ministerium, hvorunder de tidligere havde hørt. Og med Hensyn til i Fremtiden at lægge flere Forretninger ind derunder — det er jo noget, som Rigsdagen ikke faar noget med at gøre, medmindre Bevillingsspørgsmaal rejse sig deraf — vil jeg meget henstille, at man følger den samme forsigtige Fremgangsmaade, som allerede her er anvendt. Jeg tror, at man i saa Henseende maa gøre sig klart, at den Omstændighed, at en Institution eller Virksomhed har Forbindelser med det nye Ministerium eller med Handel og Søfart, eller at Handelen og Søfarten have Interesse i en Institution eller en Virksomhed, ikke er tilstrækkelig til at lægge en saadan Institution eller Virksomhed ind under det nye Ministerium. Der er jo nemlig indenfor vor Administration mange Institutioner og Virksomheder, som komme i Berøring med Handel og Søfart, og som disse have megen Interesse i og nyde megen Tjeneste af. Den højtærede Minister nævnedes saaledes i Gaar Lodsvæsenet, som Søfarten jo har meget Udbytte af, ja som netop opretholdes for Søfartens Skyld. Det samme kan siges om Fyrvæsenet og Vagervæsenet. Det er jo for Søfartens Skyld, at alt sligt holdes, men det vil ikke af den Grund være rimeligt at lægge det ind under Ministeren for Handel og Søfart, thi der er ingen Tvivl om, at de „Væsener“, som jeg her har nævnt, bestyres bedst og heldigst af det Ministerium, under hvilket de for Tiden ligge, idet man netop der har den rette

Forstaaelse af og et sagkyndigt Blik for, hvorledes de Ting skulle drives og passes. Der kan jo nævnes adskillige andre Ting, som Handel og Søfart staa i Forbindelse med og have stor Interesse af: Telegrafvæsenet, Postvæsenet, Jernbanevæsenet. Det er altsaa ikke tilstrækkeligt til Begrundelse for at lægge disse Sager ind under det nye Ministerium. Jeg finder det derfor saa meget mere paaskønnelsesværdigt, at Ministeriet er gaaet saa forsigtigt til Værks, som det aabenbart er sket ved dette Forslag, og jeg haaber, at det vil vise samme Forsigtighed ogsaa i de fremtidige Overvejelser. I dette Haab kan jeg anbefale Forslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Fraenkel: Uden at jeg vil lægge det foreliggende Lovforslag Sten i Vejen, vil jeg dog knytte et Par kritiske Bemærkninger til det. Hvad det her drejer sig om, er jodet første Skridt ud i Livet for dette nye Ministerium og dets Organisation, og det vil være den højtærede Handelsminister bekendt, at ikke alle Grupper indenfor Erhvervslivet ere tilfredse med denne. Allerede i Gaar har den højtærede Minister antydnet, at f. Eks. Industri og Haandværk savnede en Del af de Anliggender i Ministeriets Arbejdsplan, som efter deres Mening naturligt burde henføres under Handelsministeriet. Den højtærede Minister mente, at Industri og Haandværk her havde indtaget en vaklende Holdning. Jeg tror, at dette beror paa en Misforstaaelse.

Men ogsaa med Hensyn til Organisationens Rammer har jeg en Bemærkning at gøre. Der er i særlig Grad kaldt paa Juristerne ved denne Lejlighed. Det tror jeg er en Fejl. For det første mener jeg, at Juristerne nok skulle melde sig selv — det pleje de at gøre —, men dernæst er det ikke særlig dem, der her er Brug for, men navnlig Folk indenfor Erhvervslivet, som tillige havde de fornødne teoretiske Forudsætninger. Man mener, at særlig den øverste Ledelse af Ministeriet under den højtærede Minister, Departementschefen, burde være valgt af selve Ministeren, og man mener, at de øvrige Poster burde have været opslaaet vakante, og at dette vilde have været i Overensstemmelse med demokratisk Handlemaade.

Imidlertid er det jo nu gjort, og hvad det første angaar, er Livet langt nok til, at man tør haabe, at de Ting, som naturligt høre ind under Ministeriet, ogsaa lidt efter lidt ville flyde derind. Endelig skal jeg